

РЕШЕНИЕ

№ 3557

гр., 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 182 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател:

при участието на секретаря

като разглежда докладваното от Гражданско дело № 20211110174602 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 124 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Предявен е осъдителен иск от „...“ АД срещу „...“ АД за заплащане на сумата от 430,60 лв., представляваща непогасена от ответника - застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ – част от регресна претенция по повод изплатено от ищеца по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение, с включени ликвидационни разноски в размер на 15 лева, за застрахователно събитие, настъпило на 27.01.2021 г., около 16:40 часа, в гр., на кръстовището на ул. „...“ и ул. „...“, ведно със законната лихва от датата депозиране на исковата молба до окончателното изплащане и разноските.

Ищецът твърди, че е застраховател по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“, сключен с ... за лек автомобил марка „...“ с рег. № ... и обективиран в застрахователна полица № .../15.12.2020 г., с период на застрахователното покритие 15.12.2020 г. до 15.12.2021 г. Посочва, че на 27.01.2021 г., около 16:40 ч., гр., на кръстовището на ул. „...“ и ул. „...“, водачът на лек автомобил марка „...“ с рег. № ... и застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника реализирал ПТП със застрахования при ищеца автомобил. Посочва, че водачът на лек автомобил марка „...“ с рег. № ..., движейки се в посока от ул. „...“ към ул. „...“ и при наличие на знак Б2 „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“, не пропуска движещия се срещу знак Б3 „Път с предимство“ и завиващ наляво лек автомобил марка „...“ с рег. № ..., увреждайки множество части по автомобила в предна и лява страна - предна броня, ляв фар, преден ляв калник, предна лява врата и др. Вследствие от произшествието лек автомобил марка „...“ с рег. № ... претърпял вреди, за обезщетяването, на които била образувана ликвидационна преписка по щета № Уврежданията били отстранени в натура от ищеца чрез възлагането на ремонт в доверен сервис, а именно - „...“ ООД. Ремонтът възлязъл на стойност 3954,40 лв., за която сума била издадена фактура № .../25.02.2021 г. От застрахователя - ищец е издаден Опис - протокол от 11.02.2021 г. (калкулация на увредените

детайли и извършени ремонтни дейности на обща стойност 3990,48 лв.) и Доклад по щета от 05.04.2021 г., с който е одобрено обезщетение в размер на 4370,00 лв., включващо 3990,47 лв. - стойност на извършения ремонт по щетата, както и 379,53 лв. - разходите за наемане на заместващ автомобил. С платежно нареждане от 23.04.2021 г., сумата от 4370,00 лв. е наредена от „...“ АД в полза на автосервиза „...“ ООД. Твърди, че е упражнил правата си по чл. 411 КЗ, като бил поканил ответната страна да възстанови посочената по-горе сума, като към настоящия момент в полза на дружество е погасена част от общия размер на претенцията, а именно 3954,40 лв. (съгласно направеното уточнение), като за останалата част от 430,60 лв., с включени ликвидационни разноски в размер на 15 лева, тя остава дължима. Моли за осъдително решение и претендира разноски.

Ответникът в отговора си на исковата молба, постъпил в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, оспорва изцяло иска. Оспорва всички заявени по основанията на иска твърдения, като твърди, че исковата сума е недължима, поради това, че претенцията е удовлетворена извънсъдебно в размер и платената сума от 3954,40 лв. отразява действителния размер на вредата, поради което претенцията на ищеца следва да се счита за изцяло удовлетворена. Счита, че не дължи обезщетение за пропуснати ползи, съгласно чл. 405, ал. 2 от КЗ, освен ако е уговорено друго в застрахователния договор. Възражава срещу исканията на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза и разпит на свидетел, тъй като същите са относими към безспорни по делото факти и обстоятелства. Оспорва единствено дължимостта на разноски за заместващ автомобил, доколкото същото се явява искане за заплащане на пропуснати ползи и по същество луксозни разноски, които не следва да се възстановяват от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, тъй като не попадат в покритието на застраховка „Гражданска отговорност“. По изложените съображения отправя искане за отхвърляне на предявения иск. Претендира и разноски.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от фактическа и правна страна:

Предявен е осъдителен иск с правна квалификация по чл. 411 КЗ.

По този иск в тежест на ищеца е да установи в условията на пълно и главно доказване следните обстоятелства: 1) наличие на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка между ищеца и увреденото лице, в която е включено покритие предоставяне на заместващ автомобил 2) плащането на застрахователно обезщетение по нея; 3) осъществено непозволеното увреждане от трето лице по чл. 45, ал. 1 ЗЗД: деяние – настъпилото ПТП от 27.01.2021 г., противоправно поведение на водача на лек автомобил „...“ с рег. № ..., вреда – щетите по МПС марка „...“ с рег. № ...; причинна връзка между това деяние и претърпени от застрахования по имуществената застраховка вреди; 4) наличие на валидна към датата на ПТП застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и ответника по спора;

При доказване на горните обстоятелства, в доказателствена тежест на ответника е в условията на пълно и главно доказване да докаже следните обстоятелства: 1) да обори презумпцията по чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като докаже липса на вина у делинквента; 2) направеното плащане в размер от 3954,47 лв. по претенцията на ищеца за изплащане на застрахователно обезщетение по

повод ПТП от 27.01.2021 г.;

С доклада по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК са отделени като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че ищецът е застраховател по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“, сключен с ... за лек автомобил марка „...“ с рег. № ... и обективиран в застрахователна полица № .../15.12.2020 г. с период на застрахователното покритие 15.12.2020 г. до 15.12.2021 г.; че ответникът е застраховател на водача на лек автомобил марка „...“ с рег. № ... по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към момента на настъпване на ПТП; че на 27.01.2021 г., около 16:40 ч., гр., на кръстовището на ул. „...“ и ул. „...“, водачът на лек автомобил марка „...“ с рег. № ... реализирал ПТП със застрахования при ищеца автомобил с рег. № ... по механизма, описан в исковата молба, като вина за настъпване на ПТП има водачът на лек автомобил „...“ с рег. № ..., като описаните в исковата молба увреждания по автомобила с рег. № ... са настъпили вследствие на това ПТП; че ищецът изплатил на увреденото лице обезщетение в размер на 4370,00 лв., включващо 3990,47 лв. - стойност на извършения ремонт по щетата, както и 379,53 лв. - разходите за наемане на заместващ автомобил; че по покана на ищеца, получена от ответника на 28.04.2021 г., ответникът изплатил на ищеца сумата от 3954,40 лв. (съгласно направеното уточнение) във връзка с регресната претенция.

Тези обстоятелства се установяват и от представените по делото писмени доказателства: протокол за ПТП на СДВР от 27.01.2021 г., справка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за лек автомобил с ДКН ... към 27.01.2021 г., застрахователна полица по застраховка „Каско на МПС“ №; протокол № за извършване на оглед на МПС към застрахователна полица №, общи условия за застраховка „Каско на МПС“, опис – протокол по щета № .../28.01.2021 г., фактура № от 25.02.2021 г.; кредитно известие № 1003010233 от 8.03.2021 г., регресна покана от 28.04.2021 г.; платежно нареждане от 23.04.2021 г. за сумата от 4370,00 лв., заплатена от ищеца на „...“ ООД.

По делото е прието заключение на допусната съдебна автотехническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано. Според вещото лице стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „...“ с рег. №, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 3954,40 лв. Обичайните разноси за ликвидиране на щетата са в размер между 15 лв. и 25 лв. Средната пазарна стойност на наема на автомобил от класата на предоставения заместващ автомобил „...“ за периода от 12.02.2021 г. до 26.02.2021 г. е 494,90 лв.

С оглед гореизложеното, от фактическа страна се установява, че на 27.01.2021 г., около 16:40 ч., гр., на кръстовището на ул. „...“ и ул. „...“, водачът на лек автомобил марка „...“ с рег. № ... реализирал ПТП със застрахования при ищеца автомобил с рег. № ... по механизма, описан в исковата молба, като вина за настъпване на ПТП има водачът на лекия автомобил „...“ с рег. №

Установява се, че описаните в исковата молба увреждания по автомобила с рег. № ... са настъпили вследствие на процесното ПТП.

Установява се, че увреденият лек автомобил е застрахован при ищеца към датата на процесното ПТП със застрахователна полица №

Установява се още, че гражданската отговорност на виновния за настъпване на процесното ПТП водач е застрахована при ответника към 27.01.2021 г.

Установява се, че за отстраняване на щетите по увредения лек автомобил ищецът е заплатил в полза на увреденото лице застрахователно обезщетение в размер от 4370,00 лв. От тази сума стойността на ремонта по щетата е 3990,47 лв., а остатъкът в размер от 379,53 лв. е заплатен с оглед ползването на заместващ лек автомобил от увреденото лице.

Установява се, че по регресна покана, отправена от ищеца, ответникът е заплатил сумата в размер от 3954,40 лв.

По делото са спорни въпросите относно пазарната стойност на необходимите части, материали и труд за отстраняване на щетите по лекия автомобил, както и дали от ответника е дължима сумата, заплатена от ищеца на увреденото лице, за ползване на заместващ автомобил в периода, в който увреденият такъв е бил в сервиз за отстраняване на щетите от процесното ПТП.

Съгласно заключението на вещото лице, стойността, необходима за възстановяване на увредения лек автомобил, изчислена на база средни пазарни цени към момента на ПТП, е 3954,40 лв. Именно това е и сумата, заплатена доброволно от ответника по регресната претенция на ищеца.

Незаплатена от ответника е сумата от 15,00 лв., представляваща ликвидационни разноси по образуваната пред ищеца щета. Видно от заключението на вещото лице, претендираната от ищеца сума е в рамките на обичайните разноси за ликвидиране на щета. Дължимостта на сумата произтича от чл. 411 КЗ – застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ - до размера на платеното обезщетение **и обичайните разноси, направени за неговото определяне**. Ето защо ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата в размер от 15,00 лв. в полза на ищеца.

По отношение на претенцията за сумата от 379,53 лв., представляваща стойността на разхода за ползвания от увреденото лице заместващ автомобил, съдът намира следното:

По делото от ищеца е представена „Клауза „Е+“ – Заместващ автомобил“, като съгласно чл. 1, същата е приложима заедно с общите условия на застраховка „Каско на МПС“ и клауза А към тях, като ги допълва с предоставяне на допълнителна услуга „Заместващ автомобил“. Съгласно чл. 3, ал. 3, клаузата е одобрена с решение на Управителния съвет на „...“ АД от 9.01.2017 г. и представлява неразделна част от общите условия на „...“ АД за застраховка „Каско на МПС“ и е в сила от 9.01.2017 г.

Представено е и възлагателно писмо за заместващ автомобил от 11.02.2021 г. от застрахователя ищец до „...“ ООД за възлагане да бъде предоставен заместващ автомобил за срок до 30 календарни дни по силата на клауза „Е“ във връзка с приемане на автомобил ДКН ..., марка ..., по щета № Възлагателното писмо е подписано от представител на застрахователя, както и от представител на застрахования.

С оглед посочените писмени доказателства, съдът приема за установено, че „Клауза Е+“ представлява неразделна част към общите условия на застраховка „Каско на МПС“, като видно от застрахователната

полица, увреденият лек автомобил е бил застрахован по клауза А към тях, поради което „Клауза Е+“ намира приложение в конкретния случай. Неоснователно е възражението на ответника, че липсвал подпис на застраховащия на посочената клауза – видно от застрахователната полица, застраховащият е декларирал, че неразделна част от договора са общите и специалните условия по застраховката, приети от застраховащия, както и останалите писмени документи, съгласно общите условия на застраховката. След като „Клауза Е+“ представлява неразделна част от общите условия, то същата е относима към конкретната застрахователна полица. В тази връзка съдът съображава, че по делото е представено и възлагателно писмо, подписано от представител на застрахования, за предоставяне на заместващ автомобил.

Като съображения от правна страна, следва да се изтъкнат следните: невъзможността на увреденото лице да ползва увредения вследствие на пътно-транспортното произшествие лек автомобил представлява пропусната полза – същата се изразявала в нарушаване правото на ползване на вещта. Правото на ползване на вещта винаги има стойност в пари, с която стойност не се е увеличило имуществото на кредитора при деликт.

В същия смисъл е и практиката на Върховния касационен съд – в решение № 57 от 7.07.2016 г. по т. д. № 3751/2014 г. на ВКС, I т. о., се приема, че пропуснати ползи от невъзможността да бъде ползван увреденият лек автомобил вследствие на ПТП не се дължат, освен ако друго не е изрично уговорено в застрахователния договор. Ето защо следва да се приеме, че невъзможността увреденият лек автомобил да бъде ползван по предназначение представлява пропусната полза за увреденото лице, стойността на която е съизмерима със средния пазарен наем на вещта за периода, в който същата не е могла да бъде ползвана по предназначение от него.

Застрахователната услуга, имаща за предмет предоставяне на заместващ автомобил, несъмнено има за последица обезщетяването на увреденото лице за невъзможността да ползва собствения си лек автомобил. В конкретния случай не е спорно между страните, че тази невъзможност е пряка и непосредствена последица от настъпване на процесното пътно-транспортно произшествие. Преки и непосредствени са онези вреди, които по време и място следват противоправния резултат. Когато се ангажира гражданската отговорност на длъжника, той отговаря само за онези вреди, които са по причина на неговото противоправно поведение, за които вреди причинната връзка не се прекъсва. Причинната връзка се разглежда като необходимо следствие на конкретно човешко деяние, ако вредата закономерно произтича от самото деяние, т.е. между вредата и деянието има причинна връзка, когато деянието закономерно води до настъпване на вредоносните последици. Вредите, представляващи разходи заемане на заместващ автомобил, са в пряка и непосредствена причинна връзка с процесното ПТП. Невъзможността да се ползва застрахования по застраховка "Каско" автомобил в периода, в който е извършван ремонт на същия, е в резултат на процесното ПТП, причинено по вина на водача по автомобила, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника. Ако не беше противоправното поведение на делинквента, причиняването на ПТП и увреждането на застрахования по застраховка "Каско" лек автомобил, нямаше да възникне необходимостта от ползването на заместващ автомобил, съответно - от заплащане на наем за същия.

Изхождайки от посочената практика на Върховния касационен съд, вредите, причинени от тази невъзможност, се квалифицират като пропуснати ползи по смисъла на чл. 405, ал. 2 КЗ. Доколкото в застрахователния договор е изрично уговорено при какви условия застрахователят предоставя на увреденото лице заместващ автомобил и доколкото възможността такъв да бъде ползван има за пряка последица обезщетяването на пропуснатите ползи от невъзможността да бъде ползван увредения автомобил, не може да се приеме, че претендираната в случая цена за наем на заместващия автомобил не се включва в размера на обезщетението – напротив, правното основание за включване на тази сума в застрахователното обезщетение е чл. 405, ал. 2 КЗ, като по отношение на лимита на отговорността важат общите правила по чл. 400, ал. 1 и 2 КЗ, във вр. с чл. 386, ал. 1 и 2 КЗ.

Доколкото съгласно чл. 406 КЗ при настъпване на застрахователно събитие застрахователят може със съгласието на застрахования да възстанови претърпените от него вреди и в натура, при съответно прилагане на чл. 108, ал. 7 КЗ, следва да се приеме, че в случая е допустимо на увреденото лице да бъде предоставен заместващ автомобил чрез възлагане на външен изпълнител, вместо да му бъде изплатено парично обезщетение за обезщетяване на вредите от невъзможността да ползва увредения лек автомобил.

Въвеждането на допълнителни условия от страна на застрахователя, обуславящи възможността да бъде предоставен заместващ автомобил на увреденото лице, също не представлява основание да се отрече обезщетителния характер на тази застрахователна услуга. С оглед свободата на договаряне (чл. 9 ЗЗД), страните могат да постигнат съгласие кои рискове се покриват от застрахователния договор и за кои застрахователят не поема застрахователна закрила. Изключени рискове са тези, за които застрахователят отнапред обявява на застрахования, че не поема задължение за обезвреда на причинените на застрахования вреди при настъпване на застрахователно събитие изобщо или ако не бъдат изпълнени допълнителни условия – в този смисъл решение № 224 от 20.07.2015 г. по т. д. № 4554/2013 г. на ВКС, I т.о., в което се приема, че такова допълнително условие може да е например, но не само заплащането на допълнителна премия или издаване на добавък. Ето защо поставянето на допълнителни условия към възможността за покриване на разходите за заместващ автомобил в случая е допустимо.

Относно възражението на ответника, че обезщетението за пропуснати ползи не се покрива от застраховката „Гражданска отговорност“, следва да се отбележи, че съгласно чл. 493, ал. 1 КЗ застрахователят по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на движение или престой. В тези случаи застрахователят покрива: 1. неимуществените и имуществените вреди вследствие на телесно увреждане или смърт; 2. вредите, причинени на чуждо имущество; 3. пропуснатите ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от увреждането; 4. разумно направените разходи във връзка с предявяването на претенция по т. 1 - 3, включително съдебните разноски, присъдени в тежест на застрахования; 5. лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ.

Както беше отбелязано обаче, за да бъдат претендирани от

застрахователя по застраховка „Каско на МПС“ в производството по чл. 411 КЗ, необходимо е в застрахователния договор за застраховка „Каско“ да бъде изрично уговорено обезщетяването на този вид вреди.

В процесния случай съгласно „Клауза Е+“, представена по делото, изрично е уговорено обезщетяването на вредите вследствие невъзможността увредения лек автомобил да бъде ползван при настъпване на застрахователно събитие, при наличие на условията, съдържащи се във въпросната клауза. Следователно по аргумент от чл. 405, ал. 2 КЗ търпените от застрахованото лице вреди, представляващи пропуснати ползи поради невъзможността увреденият автомобил да бъде ползван по предназначение, в случая подлежат на обезщетяване от застрахователя по застраховка „Каско на МПС“, който от своя страна встъпва в правата на увреденото лице до размера на изплатеното обезщетение (в случая това обезщетение се равнява на наема на предоставения от външния изпълнител заместващ автомобил) срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния водач.

Следва да се отбележи, че дотук изложеното съответства и на преобладаващата практика на Софийски градски съд по сходни дела, обективизирана в Решение № 5581 от 2.11.2023 г. по в. гр. д. № 9790/2023 г. на СГС, II-Б състав, Решение № 4866 от 21.09.2023 г. по в. гр. д. № 6112/2022 г. на СГС, IV-Д състав, Решение № 3848 от 13.07.2023 г. по в. гр. д. № 5742/2023 г. на СГС, II-Ж състав, Решение № 2885 от 2.06.2023 г. по в. гр. д. № 15210/2021 г. на СГС, IV-Д състав, Решение № 1269 от 13.03.2023 г. по в. гр. д. № 7991/2022 г. на СГС, IV-Г състав, Решение № 3422 от 25.11.2022 г. по в. гр. д. № 11659/2021 г. на СГС, II-Г състав, Решение № 1575 от 27.06.2022 г. по в. гр. д. № 12521/2021 г. на СГС, II-Д състав, Решение № 260572 от 15.02.2022 г. по в. гр. д. № 13371/2020 г. на СГС, II-В състав, и др.

По делото се установява, че заместващ лек автомобил е бил предоставен на увреденото лице, считано от 12.02.2021 г. до 26.02.2021 г. Съгласно заключението на вещото лице, средната наемна цена за един ден за този период е 35,35 лв., като за целия период същата възлиза на сумата от 494,90 лв. Съгласно представените по делото писмени доказателства, ищецът е заплатил сумата от 379,53 лв. с ДДС за предоставения на увреденото лице заместващ автомобил, поради което искът е основателен до този размер.

С оглед изложеното, предявеният иск следва да бъде уважен за сумата от 394,53 лв., представляваща неплатена разлика от 379,53 лв. по регресна претенция по щета № .../28.01.2021 г. и 15,00 лв. – обичайни ликвидационни разноски по определяне на застрахователното обезщетение. До пълния предявен размер от 430,60 лв. предявеният иск е неоснователен.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни.

Ищецът, съгласно представения списък по чл. 80 ГПК, претендира сума в общ размер от 660 лв. – 50,00 лв. държавна такса, 360,00 лв. адвокатско възнаграждение с включен ДДС, 250,00 лв. – депозит за възнаграждение на вещото лице по съдебната автотехническа експертиза. Представени са доказателства за реалното заплащане на разноските.

Съобразно уважената част от иска, в полза на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 604,71 лв.

Ответникът претендира единствено юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във

вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ – за сумата от 100,00 лв.

Съобразно отхвърлената част от иска, в полза на ответника следва да бъде присъдена сумата от 8,38 лв.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „....“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр., бул., да заплати на „....“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр., бул., по предявения иск с правна квалификация чл. 411 КЗ сумата в размер от **394,53 лв.**, представляваща незаплатената част от регресна претенция по щета № .../28.01.2021 г. по застраховка „Каско на МПС“, обективирана в застрахователна полица № .../15.12.2020 г., по повод заплатено от „...“ АД обезщетение за вреди, настъпили вследствие на пътно-транспортно произшествие от 27.01.2021 г., реализирано поради виновното и противоправно поведение на водача на лек автомобил „...“, рег. № ..., застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника „...“ АД, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от датата на подаване на исковата молба – 30.12.2021 г. до окончателното погасяване на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над уважения размер от 394,53 лв. до пълния предявен размер от 430,60 лв.

ОСЪЖДА „....“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр., бул., да заплати на „....“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр., бул., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на **604,71 лева**, представляваща съдебни разноски за исковото производство по гр.д № 74602/2021 г. на СРС, 182 състав, съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА „....“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр., бул., да заплати на „....“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр., бул., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **8,38 лева**, представляваща съдебни разноски за исковото производство по гр.д № 74602/2021 г. на СРС, 182 състав, съразмерно с отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд по реда на глава XX от Гражданския процесуален кодекс в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____